

Interview met twee oud-jeugdleden

Een generatie kinderen groeide op met de jeugdcursus op zaterdag. Wat heeft de jeugdcursus hen geboden? Sjoerd van Wierst en Linda Vermeren aan het woord.

Lenny Langerveld

*Sjoerd van Wierst (18), lid van 2001 tot 2005:
'Ik vond het een zegen'*

'Ik had altijd al iets met de natuur en toen ik op een braderie een standje zag van de jeugdcursus dacht ik gelijk: "Dat is leuk" en heb ik me aangemeld. Ik heb dat zelf geregeld, ja. Ik werd lid op mijn 13e, de meeste kinderen waren jonger dan ik, maar ik trok veel op met kinderen die maar één jaar met mij scheelden. Met elkaar vormden we een clubje. Van Atie en Frans kregen we in De Hooischaar eerst een uur theorie. We gingen dan knutselen en leerden de achtergronden van de vogels. Modelvogels in elkaar lijmen en knippen, nestkasten schoonmaken, dat soort dingen. Soms kwamen er ook anderen iets vertellen. Het tweede uur gingen we naar buiten, de landgoederen in. Dat vond ik zelf het allerleukste. Wat me het meest is bijgebleven? De excursies. Naar de Kennemerduinen, de Flevopolders, vooral de Oostvaardersplassen. Het avontuur vond ik geweldig. Het struinen door een natuurgebied, nieuwe dingen ontdekken. Mijn allermooiste vogelherinnering was het zien van de Grote Geelpootruiter. Dat is een heel zeldzaam steltloperje uit Amerika, dat op de Bovenmeent was gesignaleerd. Mijn vriend Christian belde, ik

ben na school gelijk naar de Bovenmeent gefietst en toen kreeg ik hem nog in mijn kijker ook. Zo mooi, ik vond het een zegen. Ik zal dat echt mijn hele leven niet meer vergeten. Op school praatte ik daar niet over, nee. Ze wisten toch niet waar ik het over had. Ik was toentertijd een beetje een aparteling, omdat ik dat soort dingen deed. Later heb ik nog een keer bij ons achter drieëntwintig Goudvinken gezien. Dat was nog zo'n moment om nooit te vergeten. Nu studeer ik Bos- en Natuurbeheer. Ik heb erg veel aan de kennis die ik heb opgedaan op de jeugdcursus. Er is een vak, dat heet Faunabeheer en dat gaat over diersoorten en biotopen. Veel van mijn medestudenten halen er een dikke onvoldoende voor. Voor mij is het eigenlijk een makkie, ik hoef er bij wijze van spreken nauwelijks voor te studeren. Die basiskennis, die heb ik al. Wat betreft de vrienden van vroeger, is alleen Christian nog over. Samen gaan we regelmatig op pad om vogels te kijken. In de vogelwerkgroep ben ik actief gebleven. Wat ik wil worden? Boswachter. Of terreinmedewerker."

Linda Vermeren (17), lid van 1997 tot 2006
'Na een jaar ging ik de cursus echt missen en ben ik terug gegaan.'

foto

“Ik werd lid van de jeugdcursus toen ik zeven was, samen met mijn tweelingzus. Atie en Frans zijn mijn oma en opa, eigenlijk was het wel vanzelfsprekend dat we erop gingen. Later is ook mijn broertje er nog bij gekomen. Ik vond de excursies altijd het fijnst. Lekker de hele dag buiten zijn, er was niets leukers dan dat. Dingen doen, dieren zien. Met je laarzen aan in het bos rondlopen. Van de paden af, van alles en nog wat ontdekken. Ik was een echt buitenkind. Ook op de zaterdagochtenden vond ik dat het leukste deel. Binnen moest je toch meer luisteren, dat vond ik een beetje saai. Mijn allerleukste herinnering? Dat was het eerste kamp, ik was toen dertien of veertien jaar oud. Met elkaar hadden we het toen héél erg gezellig. Sjoerd, Chris, Nienke, Marinka... Het indrukwekkendste vogelmoment

was denk ik toen we een keer op excursie waren in de Oostvaardersplassen en daar de Zecarend zagen. Hij vloog in de lucht. Prachtig was dat. De vogel die ik het leukst vind? De Appelvink. Die vind ik erg mooi.

Ik ben tussendoor een jaar gestopt met de jeugdcursus, maar ja, toen zat ik thuis op zaterdagochtend. Daar had ik ook niet zoveel aan, en na een jaar ging ik het echt missen en ben ik teruggegaan. Ik denk dat het voor mijn opa en oma wel bijzonder was, dat ik zo lang op de jeugdcursus heb gezeten. Dankzij de jeugdcursus weet ik veel over de natuur en over vogels. Ik ben altijd gek geweest op dieren. Ik volg nu een opleiding tot dierenartsassistent en de vakken over vogels zijn erg makkelijk voor mij.”